

בבא מציעא קא

עניין: הודעת שלושים יום

זוהר ח"ג דף טו ע"א

ז (ג) מושל בחדס • קב"ה מושל בחדס ומי מושל בקב"ה כביכול לדיק דקב"ה גזיר ואיהו מבטל כגון רשב"י דיומא חד הוה יתיב אבבא דתרעא (ג"א דמערתא) דלוד זקוף עיטוי חזא שמשא דנהיר ואסתים נהורא ג' זמנין אדכחי אסתשך נהורא ואתחזי ביה בשמשא *אוכמא וירוקא • ח"ל לר"א בריה תא אבתיא ברי ונחמי דהא ודאי גזרה אהגזר לעילא וקב"ה בעי לאודעא לי דודאי (א) תלתין יומין תליא ההוא מלתא דאהגזר לעילא ולא עביד קב"ה עד לאודעיה ללדיקייא הה"ד (עמוס ג) כי לא יעשה יי' אלהים דבר כי אם גלה סודו אל עבדיו הנביאים • עד דהוו אזלי עאלו בהוא

זוהר ח"א דף ריז ע"ב

ראתה אלהים זולתך יעשה למחכה לו • ח"ר יוסי כד ההוא בר נש אסתקריבו יומי תלתין יומין מכריזי עלוי בעלמא ואפי' לפרי שמיא מכריזין עלוי ואי זכאה הוא תלתין יומין מכריזין עלוי בין לדיקיא בגינתא דעדן • תנא כל איטון תלתין יומין

גמי מו"ק כת.

ששת איתחזי ליה בשוקא אמר ליה בשוקא כבהמה איתא לגבי ביתא רב אשי איתחזי ליה בשוקא א"ל איתרחי לי תלתין יומין ואהדרי לתלמודאי דאמריתו אשרי מי שבא לבאן ותלמודו בידו ביום תלתין אתא אמר ליה מאי כולי האי קא דחקא רגליה דבר נתן ואין מלכות נוגעת בחבירתה אפילו כמלא נימא רב חסדא לא הוה יכול ליה דלא הוה שתיק פומיה

ברכת טוב ח"ב דף ל ע"ג

לרבי משה מנארול

בזורד ומביאו ריש גמר מס טוב כי סלמים יום קודם יום מיתה מכריזין עליה בריקיע סימות וכו' • ואפטר לומר כי סעם הכרזה זו היא ע"ד הדון סור ח"מ סו' ס"ב סעיף ה' המסכיר בית לתביאו אינו יכול להוציאו עד סיומת סלמים יום מקודם וכו' והנה כאן בכ"ד נוכל לומר כי דירת הנסמה בנוף הוא דרך סכירות סהפי הסכיר לה את הנוף לבית סתודר בו ותפלים לו ית בעבור הדירה והתשלומין בעכו הדירה הוא עפותה הנסמה רכון הספי ותפגל במכותיו וא"כ כשהסם ית רובה להוציאה מהנוף סהוא ביתה ומכון סכיתה צריך להודיע לה סלסו יום מקודם וע"כ מכתה עליה יתב' ל' יום קודם איתה מהנוף • ואפטר כמי